

عنوان مقاله:

رویکردی جامع در بررسی نقش قوانین مرتبط با انتقال فناوری در قراردادهای همکاری مشترک خارجی (مورد مطالعه شرکت امیاپارس)

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت توسعه فناوری، دوره 8، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

محمد نقی زاده - هیئت علمی دانشکده حسابداری و مدیریت دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین راههای میانبر جهت دستیابی به فناوری موردنیاز در کشورهای در حال توسعه مانند ایران انتقال فناوری است. با این وجود، بسیاری از پروژه های انتقال فناوری خارجی تعریف شده در تحقق اهداف دانشی مدنظر خود با چالشهای جدی مواجه هستند. برایناساس تدوین قوانین هوشمندانه، تسهیلکننده و متناسب با ویژگیهای هر کشور، یکی از راهکارهای ارتقای سطح انتقال فناوری به کشورها است. در پژوهش حاضر ابتدا با مرور پیشینه نظری و بررسی قوانین ایران و ۳ کشور منتخب، چالشهای انتقال فناوری به ۴ گروه اصلی عوامل مرتبط با واگذارنده، گیرنده، بستر و فرآیند و محتوای موردانتقال طبقه بندی شدند. سپس با هدف تحلیل عمیق چالشها، گردآوری و تحلیل دادههای کیفی ناشی از مصاحبههای نیمه ساختاریافته با ۱۰ نفر از خبرگان صنعتی و علمی صورت پذیرفت. در ادامه، قوانین سه کشور منتخب چین، کره جنوبی و ترکیه با استفاده از تحلیل مضمون بررسی شد و در نهایت چالشهای مرتبط با نمونه موردی شرکت مشترک امیاپارس - که حاصل سرمایهگذاری مشترک شرکت ایران پودر و شرکت بینالمللی امیا است - بررسی شد و به تبیین کاملتر چارچوب مورد اشاره کمک نمود. برایناساس ضرورت نگاه جامع و زمینهمحور به مقوله انتقال فناوری، تمرکز مشوقها بر ارتباطات فناورانه عمیق، قوانین تقویت کننده توانمندی و انگیزه شرکتهای داخلی جهت یادگیری فناوری و یکپارچهسازی قوانین مرتبط با انتقال فناوری به عنوان مهم ترین یافتههای پژوهش شناسایی شد.

کلمات کلیدی:

انتقال فناوری، قراردادهای همکاری مشترک خارجی، تحلیل مضمون، قوانین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1185024>

